

Banská Bystrica 21.8.2000
PVz 246-94/II/27-2000

ROZHODNUTIE

Vo veci rozkladu proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva SR (ďalej „Úrad“) podaného prihlasovateľom, spoločnosťou B. W. GmbH & Co dňa 3.3.1997, v konaní zastúpeným Ing. M. B., o neuznaní medzinárodnej priority prihláške priemyselného vzoru č.0246-94 s názvom "Figúrky pre stolový ohňostroj", podanej dňa 19.9.1994, som po preskúmaní napadnutého rozhodnutia podľa § 61 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb., o správnom konaní, s použitím § 63 ods. 1 zákona č. 527/1990 Zb. o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch, v znení neskorších predpisov, takto r o z h o d o l :

Podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, rozklad zamietam a napadnuté rozhodnutie o neuznaní medzinárodnej priority prihláške priemyselného vzoru č. 246-94 s názvom "Figúrky pre stolový ohňostroj" potvrdzujem.

Správny poplatok za rozklad vo výške 2 500,-- Sk sa nevracia.

Odôvodnenie:

Rozhodnutím Úradu z 27.1.1997 nebola pre nesplnenie požadovaných náležitostí prioritného dokladu v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb. uznaná medzinárodná priorita prihláške priemyselného vzoru zn. spisu PVz 246-94 prihlasovateľa B. W. GmbH & Co., s názvom "Figúrky pre stolový ohňostroj".

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ prostredníctvom svojho zástupcu v zákonom stanovenej lehote rozklad, ktorý bol Úradu doručený 3. marca 1997. V rozklade jeho podávateľ uvádza obsah svojho listu zo 17.5.1995 a konštatuje, že príslušné ustanovenia, ktoré pojednávajú o medzinárodnej priorite, t.j. § 48 ods. 2 zák. č. 527/1990 Zb. a § 27 vyhlášky č. 550/1990 Zb. nestanovujú, akým spôsobom, resp. akým dokladom sa právo prednosti preukazuje. Podľa neho sa požaduje len uvedenie registračných údajov prihlášky, z ktorej sa priorita odvodzuje.

Podľa prihlasovateľa boli splnené pri preukazovaní práva prednosti všetky zákonom a

vyhláškou požadované náležitosti. K prihláške bol priložený doklad, preukazujúci všetky registračné údaje prihlášky, z ktorej sa odvodzuje priorita, ako sú dátum podania prihlášky, registračné číslo a štát podania prihlášky. Prihlasovateľ je toho názoru, že Úrad mal postupovať v zmysle § 19 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, a umožniť účastníkovi konania prípadné chýbajúce náležitosti doplniť, resp. nedostatky v určenej lehote odstrániť.

V priebehu ďalšieho konania považuje prihlasovateľ za významnú a rozhodujúcu skutočnosť, že v rozhodnutí o neuznaní medzinárodnej priority zo dňa 27.1.1997 Úrad konštatuje, že k prihláške bol priložený prioritný doklad a napriek tomu sa medzinárodná priorita, nárokovaná týmto dokladom, neuznáva.

V závere rozkladu prihlasovateľ navrhuje, aby sa postupovalo podľa článku 4 bod D ods. 5 Parížskej únijnej dohody, kde sa pripúšťa, že dodatočne bude možné vyžadovať aj iné dôkazy, ktorými by mohol byť iný doklad podľa požiadaviek Úradu, na predloženie ktorého by Úrad stanovil lehotu. Lehota požadovaná v zmysle § 48 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb. by podľa prihlasovateľa nebola prekročená, pretože doklad plne preukazujúci požadované údaje bol podaný v určenej lehote. Dodatočne predložený doklad v Úradom stanovenej lehote v zmysle § 19 ods. 3 zák. č. 71/1967 Zb. by bol dokladom doplnkovým, obsahujúcim ďalšie dôležité údaje (napr. vyobrazenia).

Na základe uvedeného prihlasovateľ žiada Úrad, aby zrušil rozhodnutie, ktorým sa neuznáva medzinárodná priorita predmetnej prihlášky a vydal výmer, v ktorom prihlasovateľa vyzve, aby v stanovenej lehote predložil doklad, preukazujúci prioritu prihlášky.

Správou Úradu z 28.3.1995 bolo prihlasovateľovi predmetnej prihlášky oznámené, že z dôvodu nepredloženia prioritného dokladu v zmysle § 48 ods. 2 zák. č. 527/1990 Zb. sa medzinárodná priorita zo skôr podanej prihlášky v Nemecku neuznáva.

Výmerom Úradu z 1.8.1996, ako reakcia na vyjadrenie zástupcu prihlasovateľa zo dňa 17.5.1995 bolo konštatované, že doklad, na základe ktorého je požadované právo prednosti, nie je dostatočným dokladom pre uznanie medzinárodnej priority, pretože nespĺňa náležitosti § 27 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb. a tiež článku 4 bod D ods. 3 Parížskej únijnej dohody z dôvodu, že uvedený doklad nie je kópiou pôvodne podanej prihlášky, overenou príslušným zápisným úradom. Z uvedených dôvodov nebola požadovaná medzinárodná priorita uznaná.

Rozhodnutie o rozklade sa opiera o tieto dôvody:

Podľa § 48 ods. 2 zákona č. 527/1990 Zb., o vynálezoch, priemyselných vzoroch a zlepšovacích návrhoch, v znení neskorších predpisov, právo prednosti, ktoré vyplýva z medzinárodnej zmluvy (vyhl. č. 64/1975 Zb., o Parížskom dohovore na ochranu priemyselného vlastníctva), musí prihlasovateľ uplatniť už v prihláške priemyselného vzoru a v lehote do troch mesiacov od podania prihlášky toto právo preukázať, inak sa naň neprihliada.

Podľa komentára k zákonu, preukaz o skoršej prihláške, z ktorej sa odvodzuje právo prednosti pre tuzemskú prihlášku sa nazýva prioritným dokladom, ktorý je vlastne odpisom pôvodne podanej prihlášky priemyselného vzoru, overeným príslušným zápisným úradom.

Podľa čl. 4 D ods. 3 vyhl. č. 64/1975 Zb. únijné krajiny môžu vyžadovať od toho, kto robí vyhlásenie o prioritě, aby predložil odpis skôr podanej prihlášky (popis, výkresy a pod.). Odpis, o ktorom úrad, ktorému bola prihláška podaná potvrdí, že súhlasí s originálom, nebude podliehať

nijakému overeniu a v každom prípade bude možné ho predložiť kedykoľvek v lehote troch mesiacov odo dňa, keď bola podaná neskoršia prihláška.

Keďže podľa čl. 4 D ods. 3 vyhl. č. 64/1975 Zb. prioritný doklad má byť odpisom pôvodne podanej prihlášky na príslušnom úrade, ním potvrdeným, resp. overenou kópiou tohto odpisu, Úrad má právo požadovať, aby prioritný doklad, ktorý predloží prihlasovateľ, spĺňal tieto podmienky. Ak tomu tak nie je a zaslaný doklad nespĺňa uvedené podmienky, má právo rozhodnúť v neprospech prihlasovateľa a medzinárodnú prioritu neuznať.

Táto požiadavka Úradu je odôvodnená tým, že len príslušný úrad, na ktorom bola skoršia prihláška podaná, môže potvrdiť, aké sú pôvodné prílohy tejto prihlášky, a teda že ním vydaný doklad je odpisom pôvodne podanej prihlášky na tomto úrade.

Úrad zástupcu prihlasovateľa v tomto zmysle vyrozumel dvomi listami. V prvom liste z 28.3.1995 neboli bližšie uvedené dôvody neuznania medzinárodnej priority, v druhom z 1.8.1996 už bolo uvedené, že prioritný doklad má byť overeným odpisom pôvodne podanej prihlášky. Doklad, na základe ktorého sa prihlasovateľ domáha priznania medzinárodnej priority, nie je odpisom pôvodne podanej prihlášky, pretože neobsahuje vyobrazenia predmetného výrobku. Úrad ho preto nemôže považovať za doklad preukazujúci právo prednosti.

Na základe § 65 ods. 2 zák. č. 527/1990 Zb. zmeškanie lehoty nie je možné odpustiť, okrem iného, ani pri uplatnení a preukázaní práva prednosti, preto nebolo možné vyhovieť prihlasovateľovi a dodatočne ho vyzvať na predloženie dokladu preukazujúceho právo prednosti.

Z uvedených dôvodov stanovisko Úradu, ktorým bolo v napadnutom rozhodnutí odôvodnené neuznanie medzinárodnej priority prihláške priemyselného vzoru zn. spisu PVz 0246-94 je potrebné považovať za správne, napadnuté rozhodnutie potvrdiť a o rozklade rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Toto rozhodnutie je konečné a nie je proti nemu prípustný žiadny riadny opravný prostriedok.